

Vogelbescherming NEDERLAND

Dribergseweg 16c • Postbus 925 • 3700 AX Zeist • Telefoon 030-6937700 • Fax 030-6918844 • E-mail: Algemeen@Vogelbescherming.nl • Vogelinformatiecentrum 030-6937777

WATERSCHAP
ZEEUWSE EILANDEN

e 27 JUNI 2003

No. 200300bbog

CLASS. No.

Het bestuur van het
Waterschap Zeeuwse Eilanden
Postbus 114
4460 AC GOES

BD/HVH/MPHac

09 JUL 2003

Zeist,

Ons kenmerk

Uw kenmerk

26 juni 2003

B03-228/531

Onderwerp

beroep verbetering gezette steenbekleding Everinge-, Zuid- en Baarlandpolder

Geacht College,

Bijgaand ontvangt u in afschrift ter kennisname het door Vogelbescherming Nederland, mede namens de Vereniging Zeeuwse Milieufederatie, op 25 juni jl. bij de Rechtbank in Middelburg ingestelde beroep inzake de besluiten tot vaststelling resp. goedkeuring van het Plan ter verbetering van de gezette steenbekleding Everinge-/Zuid-/Baarlandpolder.

Met vriendelijke groet,

A.R. Denneman
Sector Belangrijke Vogelgebieden

PROJECTBUROU ZEEUWSE EILANDEN	ACTIE	INFO
SECRETARISSE		☒
PROJECTSECRETARIS		☒
MEDEWERKER FINANCIËN		
MEDEWERKER KWALITEIT		
TEAMLEIDER ONTWERP		
HOOFD UITVOERING		
COORDINATOR / BESTENRSCHRIJVER		
J. Landau Hoew.		☒
Piet Heugst		☒
ARCHIEF		☒
CIRCULATIE MAP		

PZDB 03075
bestaat niet!

007423 2003 PZDB-B-03076

Beroep verbetering gezette steenbekleding Evering

AANTEKENEN
Rechtbank Middelburg
Sector Bestuursrecht
Postbus 5015
4330 KA Middelburg

Zeist,

Ons kenmerk

Uw kenmerk

24 juni 2003

B03-222/531

Onderwerp

beroep verbetering gezette steenbekleding Everinge-, Zuid- en Baarlandpolder

Geacht College,

Hierbij tekent Vogelbescherming Nederland, mede namens de Vereniging Zeeuwse Milieufederatie, beroep aan tegen:

- het besluit van het dagelijks bestuur van waterschap Zeeuwse Eilanden tot vaststelling van het plan inzake het verbeteren van de steenbekleding van de Everinge-, Zuid- en Baarlandpolder, en
- het besluit van Gedeputeerde Staten van de provincie Zeeland d.d. 25 maart 2003, tot goedkeuring van het hiervoor genoemde plan.

Van de volgende stukken wordt bijgaand een afschrift overgelegd:

- de Planbeschrijving Verbetering gezette steenbekleding Everinge-/Zuid-/Baarlandpolder, d.d. september 2002 (niet alle bijlagen);
- de zienswijze d.d. 4 november 2002 van Vogelbescherming Nederland, mede namens de Vereniging Zeeuwse Milieufederatie, gericht aan het dagelijks bestuur van waterschap Zeeuwse Eilanden;
- de brief van het dagelijks bestuur van waterschap Zeeuwse Eilanden d.d. 11 december 2002 aan Vogelbescherming Nederland;
- het goedkeuringsbesluit van Gedeputeerde Staten d.d. 25 maart 2003, met kenmerk 032865 / 665 / 17, gericht aan het bestuur van het waterschap;
- de brief van Gedeputeerde Staten d.d. 25 maart 2003, met kenmerk 032861 / 665 / 17 gericht aan het bestuur van het waterschap, met als bijlage de brief van de directeur directie Ruimte, Milieu en Water d.d. 7 januari 2003 aan de heer R.H.D. Lambeck;
- Milieu-inventarisatie zeekeringen Westerschelde (zonder bijlagen);
- RIKZ-rapport Nieuwe dijkbekleding Westerschelde en vogels (niet alle bijlagen).

Het beroep berust op de volgende gronden.

Inleiding

Het plan waar de bestreden besluiten betrekking op hebben betreft de verbetering van de steenbekleding van het dijkvak Everinge-, Zuid- en Baarlandpolder. Dit dijkvak ligt langs de noordoever van de Westerschelde en grenst onmiddellijk aan het gebied dat op 24 maart 2000 op grond van de Europese Vogelrichtlijn (richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, PbEG L103) is aangewezen als speciale beschermingszone (met de naam Westerschelde). De Westerschelde is eveneens (in 1998) bij de Europese Commissie aangemeld in het kader van de Europese Habitatrichtlijn (richtlijn 92/43/EEG van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna).

De Westerschelde ontleent zijn betekenis voor vogels aan de aanwezigheid van periodiek droogvallende slikken en schorren. Deze intergetijdengebieden kennen door hun karakteristieke sedimentsamenstelling en de periodieke overstroming met zeewater een rijk bodemleven en vormen daarmee de foerageergebieden voor de tienduizenden steltlopers die tijdens de trektijd en gedurende de winter in het gebied verblijven. Natuurlijk opgewassen schorren hebben bovendien een gevarieerde bodemopbouw en hoogteligging en een natuurlijke ontwatering door middel van prielen en geultjes. Onder invloed van de voor deze systemen kenmerkende processen en patronen kennen deze gebieden vaak een rijk gestructureerde vegetatie met een gevarieerde levensgemeenschap.

De dijken en delen van het aangrenzende voorland langs de Everinge-, Zuid- en Baarlandpolder zijn zeer belangrijk als hoogwatervluchtplaats (HVP). Met seizoensmaxima van meer dan 5000 steltlopers die hier gedurende hoogwater verblijven ("overtijen") vormt deze locatie de grootste en belangrijkste HVP langs de noordoever van de Westerschelde. Hoogwatervluchtplaatsen vervullen een onmisbare functie voor de tienduizenden vogels die periodiek in de Westerschelde verblijven, en waarvoor de Westerschelde als speciale beschermingszone is aangewezen. Zonder een dergelijke mogelijkheid om op korte afstand van het intergetijdengebied (het foerageergebied van de vogels) veilig en ongestoord te overtijen, zou de Westerschelde feitelijk ongeschikt zijn als pleisterplaats en overwinteringsgebied voor de betreffende soorten. Als gevolg van het bestaande ruimtegebruik en de aanwezige topografie zijn HVP's in en langs de Westerschelde bovendien schaars.

Op HVP's overtijende vogels zijn zeer kwetsbaar voor verstoring. Fietsers en wandelaars kunnen de geschiktheid van een dijktraject als HVP sterk beperken. Bij frequente verstoring kan de functie van hoogwatervluchtplaats volledig verloren gaan. Het RIKZ-rapport 'Nieuwe dijkbekleding Westerschelde en vogels' (verder te noemen het RIKZ-rapport) constateert dan ook dat met name het toegankelijk maken van het buitenbeloop van de zeedijken door aanleg van verharde onderhoudswegen het belangrijkste knelpunt vormt van de uitvoering van dijkbekledingswerken zoals in het voorliggende plan voorzien.

Milieueffectrapportage

Voor het plan inzake het verbeteren van de steenbekleding van de Everinge-, Zuid- en Baarlandpolder geldt een mer-beoordelingsplicht. Wij hebben in onze zienswijze naar voren gebracht dat naar onze mening Gedeputeerde Staten (hierna te noemen: GS) nog een besluit dienden te nemen over de vraag of voor het onderhavige project een milieueffectrapport moet worden uitgevoerd. Naar onze mening zou die beoordeling, gelet op de bijzondere omstandigheden, ertoe moeten leiden dat een MER wordt uitgevoerd. Korthedshalve verwijzen wij voor de onderbouwing van ons standpunt naar onze zienswijze. Naar aanleiding van de bestreden besluiten merken wij daarover nog het volgende op.

Anders dan GS stellen in hun brief van 25 maart 2003, gaat het er ons niet om, een algemeen bezwaar in te dienen tegen de gevolgde procedure. Ons bezwaar is dat ten aanzien van het onderhavige plan niet, althans niet volgens de daarvoor geldende wettelijke regels, een mer-beoordeling heeft plaatsgevonden.

Het dagelijks bestuur van het waterschap Zeeuwse Eilanden (hierna te noemen: het waterschap) verwijst naar aanleiding van onze zienswijze ten aanzien van de mer-beoordelingsplicht naar het standpunt van de provincie, dat samengevat volgens het waterschap inhoudt dat een mer-procedure geen toegevoegde waarde heeft indien de Milieu-inventarisatie Westerschelde wordt gevolgd. Het waterschap noemt dit standpunt van GS een "generaal pardon". Deze terminologie suggereert dat ook het waterschap van oordeel is dat niet is voldaan aan de formelen eisen die aan een mer-beoordeling worden gesteld. Opmerkelijk is ook dat in de Milieu-inventarisatie (blz. 38) staat dat per locatie bepaald moet worden of er sprake is van een mer-plicht, en dat daaraan noch door het waterschap noch door GS gevolg is gegeven.

GS gaan in het goedkeuringsbesluit niet in op de mer-beoordelingsplicht, maar doen dit wel in de brief van 25 maart 2003 met kenmerk 032861 / 665 / 17.

Het blijkt dat GS zelf sterk zijn gaan twijfelen aan de juistheid van hun standpunt. Zij hebben daarom besloten om voortaan de initiatiefnemer te vragen om voortaan alle dijkvakken langs de Westerschelde aan een mer-beoordelingsprocedure per dijkvak te onderwerpen. In zijn brief van 7 januari 2003 schrijft de directeur van de directie Ruimte, Milieu en Water van de provincie Zeeland dat de tot dan toe gevolgde handelwijze "bij nadere beschouwing juridisch twijfelachtig" lijkt, "hoewel ze bij de tot dusver doorlopen procedures nooit is betwist".

Ondanks dat GS dus openlijk twijfelen aan de juistheid van hun standpunt ter zake van de mer-beoordeling en voor de toekomst bij vergelijkbare plannen een andere procedure zullen volgen, gaan zij niet in op de consequenties ten aanzien van het voorliggende plan. Het waterschap volstaat voor een juridische toetsing met een verwijzing naar de provincie. Naar onze mening konden GS en waterschap daarmee niet volstaan, en zijn de bestreden besluiten op dit onderdeel in ieder geval onvoldoende gemotiveerd.

Passende beoordeling

In onze zienswijze hebben wij aangegeven dat ten onrechte geen passende beoordeling is gemaakt omdat, anders dan in de Planbeschrijving wordt gesteld, de Milieu-inventarisatie niet voldoet aan de eisen die aan een passende beoordeling in de zin van de Habitatrictlijn worden gesteld. GS gaan in het goedkeuringsbesluit niet in op het onderwerp passende beoordeling.

Het waterschap stelt dat er wel een passende beoordeling is uitgevoerd. Het waterschap motiveert dit als volgt: "De noodzaak van het uitvoeren van de werken is immers evident en staat niet ter discussie. De verstoring die onvermijdelijk optreedt tijdens het uitvoeren van de werken is tijdelijk en zal na verloop van tijd op natuurlijke wijze gecompenseerd worden. In zoverre is er naar onze mening geen sprake van significante gevolgen en zijn compenserende maatregelen, anders dan in de uitgangspunten van het Project Zeeweringen nagestreefde en in het plan opgenomen maatregelen tot herstel of zo mogelijk verbetering van de habitat, niet aan de orde."

Het waterschap gaat daarmee niet in op onze stelling dat een passende beoordeling inzicht dient te geven in de (mogelijke) gevolgen van de uitvoering van het plan op de instandhoudingsdoelstelling van de natuurlijke habitats en soorten die in de betreffende speciale beschermingszone door de toepasselijke richtlijnen worden beschermd. Daarbij zijn naar ons oordeel met name de gevolgen voor de HVP- en foerageerfunctie en de effecten op de slikken en schorren van belang. Wij verwijzen voor de eisen die aan een passende beoordeling gesteld worden naar de Handleiding van de Europese Commissie Beheer van "Natura 2000"- gebieden. Dat betekent bijvoorbeeld dat onderzocht moet worden wat de effecten zijn op de diverse soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Verder moet in een passende beoordeling op grond van de Habitatrictlijn ingegaan worden op eventuele cumulatieve effecten. Daarvan is in dit geval zeker sprake omdat langs een groot deel van de Westerschelde dijkverbetering plaats vindt. Ook dat aspect is in de Milieu-inventarisatie, die volgens het waterschap voldoet als passende beoordeling, niet terug te vinden.

Dat er voor een plan een dwingende reden van groot openbaar belang kan zijn, doet niet af aan de verplichting om een passende beoordeling te maken. Het belang daarvan hebben wij in onze zienswijze aangegeven.

Significante effecten

Ook al is geen passende beoordeling uitgevoerd, het is op basis van de voorhanden informatie voldoende duidelijk dat significante effecten als bedoeld in artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn niet kunnen worden uitgesloten en dat rekening moet worden gehouden met aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone Westerschelde. Wij verwijzen daarvoor met name naar het RIKZ-rapport (blz. 5 t/m 7). Het gaat dan vooral om verstoring van hoogwatervluchtplaatsen, maar ook om effecten op de foerageerfunctie.

Compensatie

Op grond van artikel 6, vierde lid, van de Habitatrichtlijn dienen compenserende maatregelen getroffen te worden indien een plan of project, ondanks negatieve conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied, bij ontstentenis van alternatieve oplossingen, om dwingende redenen van groot openbaar belang toch moet worden gerealiseerd. Wij betwisten niet dat de dijkverbetering een dwingende reden van groot openbaar belang is. De uitvoering van de onderhoudsweg in asfaltbeton is dat naar onze mening echter zeker niet, evenmin als andere aanpassingen in de sfeer van inrichting en/of beheer die leiden tot passieve toegankelijkheid dan wel actieve openstelling van de dijk of de onderhoudsweg voor andere doeleinden dan dijkbeheer.

Naar onze mening is onvoldoende gezocht naar alternatieven in de uitvoering die de negatieve effecten kunnen beperken, respectievelijk er is niet voorzien in compensatie van de negatieve effecten. In het RIKZ-rapport wordt als mogelijkheid voor compensatie van verlies aan HVP's genoemd de aanleg van binnendijkse, grootschalige, waterrijke natuurgebieden, die als HVP kunnen fungeren.

Uitvoering: HVP-functie

In de Planbeschrijving wordt met de kwetsbaarheid van het dijktraject als HVP op geen enkele wijze rekening gehouden. In onze zienswijze hebben wij aangegeven dat, om de functie van dit dijktraject als HVP te behouden, het gewenst zou zijn de dijkverbetering zo uit te voeren dat de (kans op) verstoring van de HVP minimaal zou zijn, ergo: de toegankelijkheid van de dijk voor recreanten te minimaliseren. Gelet op de bijzondere betekenis van deze HVP voor noordoever van de Westerschelde zou dit dijkvak volledig gesloten moeten worden voor publiek. Zoals ook het RIKZ-rapport aangeeft betekent dit afsluiting met hekken en achterwege laten van een verhard onderhoudsweg op de ondertafel. Feitelijk komt de gewenste situatie overeen met de bestaande: in de huidige situatie is een aanzienlijke lengte van dit dijkvak onaantrekkelijk en niet of slecht toegankelijk voor recreanten vanwege het ontbreken van ontsluiting, de aanwezigheid van schapenrasters en beheer d.m.v. schapenbegrazing.

In zijn vaststellingsbesluit heeft het waterschap in zoverre gehoor gegeven aan ons verzoek dat hij heeft besloten om de onderhoudsweg niet open te stellen voor recreatief medegebruik. Om 'redenen van constructieve aard' leek het het waterschap evenwel gewenst vast te houden aan een onderhoudsweg uitgevoerd in asfaltbeton. Daarbij streeft het waterschap naar 'effectieve afsluiting'.

In zijn goedkeuringsbesluit d.d. 25 maart 2003 onderschrijven GS deze keuze van het waterschap *"de onderhoudsweg voor recreatief medegebruik effectief af te (...) sluiten om verstoring van de vogels op de locatie te voorkomen"*.

Wij merken op dat geen van beide colleges ten tijde van deze besluiten concreet heeft aangegeven, noch heeft onderzocht op welke wijze de beoogde effectieve afsluiting zou kunnen (moeten) worden gerealiseerd. Het vraagstuk van een effectieve afsluiting van de onderhoudsstrook is (in de aanloop van de goedkeuringsprocedure door G.S.) op 20 februari

Dat er voor een plan een dwingende reden van groot openbaar belang kan zijn, doet niet af aan de verplichting om een passende beoordeling te maken. Het belang daarvan hebben wij in onze zienswijze aangegeven.

Significante effecten

Ook al is geen passende beoordeling uitgevoerd, het is op basis van de voorhanden informatie voldoende duidelijk dat significante effecten als bedoeld in artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn niet kunnen worden uitgesloten en dat rekening moet worden gehouden met aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone Westerschelde. Wij verwijzen daarvoor met name naar het RIKZ-rapport (blz. 5 t/m 7). Het gaat dan vooral om verstoring van hoogwatervluchtplaatsen, maar ook om effecten op de foerageerfunctie.

Compensatie

Op grond van artikel 6, vierde lid, van de Habitatrichtlijn dienen compenserende maatregelen getroffen te worden indien een plan of project, ondanks negatieve conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied, bij ontstentenis van alternatieve oplossingen, om dwingende redenen van groot openbaar belang toch moet worden gerealiseerd. Wij betwisten niet dat de dijkverbetering een dwingende reden van groot openbaar belang is. De uitvoering van de onderhoudsweg in asfaltbeton is dat naar onze mening echter zeker niet, evenmin als andere aanpassingen in de sfeer van inrichting en/of beheer die leiden tot passieve toegankelijkheid dan wel actieve openstelling van de dijk of de onderhoudsweg voor andere doeleinden dan dijkbeheer.

Naar onze mening is onvoldoende gezocht naar alternatieven in de uitvoering die de negatieve effecten kunnen beperken, respectievelijk er is niet voorzien in compensatie van de negatieve effecten. In het RIKZ-rapport wordt als mogelijkheid voor compensatie van verlies aan HVP's genoemd de aanleg van binnendijkse, grootschalige, waterrijke natuurgebieden, die als HVP kunnen fungeren.

Uitvoering: HVP-functie

In de Planbeschrijving wordt met de kwetsbaarheid van het dijktraject als HVP op geen enkele wijze rekening gehouden. In onze zienswijze hebben wij aangegeven dat, om de functie van dit dijktraject als HVP te behouden, het gewenst zou zijn de dijkverbetering zo uit te voeren dat de (kans op) verstoring van de HVP minimaal zou zijn, ergo: de toegankelijkheid van de dijk voor recreanten te minimaliseren. Gelet op de bijzondere betekenis van deze HVP voor noordoever van de Westerschelde zou dit dijkvak volledig gesloten moeten worden voor publiek. Zoals ook het RIKZ-rapport aangeeft betekent dit afsluiting met hekken en achterwege laten van een verhard onderhoudsweg op de ondertafel. Feitelijk komt de gewenste situatie overeen met de bestaande: in de huidige situatie is een aanzienlijke lengte van dit dijkvak onaantrekkelijk en niet of slecht toegankelijk voor recreanten vanwege het ontbreken van ontsluiting, de aanwezigheid van schapenrasters en beheer d.m.v. schapenbegrazing.

In zijn vaststellingsbesluit heeft het waterschap in zoverre gehoor gegeven aan ons verzoek dat hij heeft besloten om de onderhoudsweg niet open te stellen voor recreatief medegebruik. Om 'redenen van constructieve aard' leek het het waterschap evenwel gewenst vast te houden aan een onderhoudsweg uitgevoerd in asfaltbeton. Daarbij streeft het waterschap naar 'effectieve afsluiting'.

In zijn goedkeuringsbesluit d.d. 25 maart 2003 onderschrijven GS deze keuze van het waterschap "de onderhoudsweg voor recreatief medegebruik effectief af te (...) sluiten om verstoring van de vogels op de locatie te voorkomen".

Wij merken op dat geen van beide colleges ten tijde van deze besluiten concreet heeft aangegeven, noch heeft onderzocht op welke wijze de beoogde effectieve afsluiting zou kunnen (moeten) worden gerealiseerd. Het vraagstuk van een effectieve afsluiting van de onderhoudsstrook is (in de aanloop van de goedkeuringsprocedure door G.S.) op 20 februari

2003 onderwerp van bespreking geweest tussen vertegenwoordigers van appelanten en medewerkers van onder meer het waterschap en Bureau Zeeweringen. Waar appelanten pleitten voor een onderhoudsstrook in doorgroeibaar materiaal, ongeschikt voor fietsers, gecombineerd met repeterende rasters met afsluitbare hekken en bebording, bleek het waterschap te opteren voor eenvoudige afsluiting met hekken, omdat de technische uitvoering van de onderhoudsweg (asfaltbeton) blijkbaar niet ter discussie mocht staan. Tijdens dit overleg, noch in de periode daarna heeft het waterschap duidelijk kunnen maken op welke wijze hij een effectieve afsluiting door middel van hekken dacht te kunnen realiseren.

Ervaringen elders langs de Westerschelde leren dat het in de praktijk feitelijk ondoenlijk blijkt een voor recreanten zeer aantrekkelijke (verharde) onderhoudsweg daadwerkelijk effectief af te sluiten met alleen maar hekken. Hekken worden geopend en borden genegeerd, daar blijkt geen handhaven aan. Slechts het onaantrekkelijk maken van het dijktracé door het ontbreken van een gesloten verharding en de aanwezigheid van repeterende barrières als schapenrasters met gesloten hekken blijkt het recreatief medegebruik enigszins te sturen. Wij verbazen ons over de opstelling van de beide bestuursorganen in deze, omdat al in het RIKZ-rapport, op basis van ervaringsfeiten wordt geconstateerd dat alleen *'de gehele onderhoudsweg ongeschikt maken voor fietsers (..)'* soelaas biedt.

Uitvoering: schor en slik

In de praktijk van de verbeteringswerken aan de zeedijken rond de Westerschelde blijkt dat het aangrenzende slik of schor wordt gebruikt als werkstrook. Een deel van het voorland moet worden vergraven ten behoeve van de zetting van de steenbekleding, maar een aanzienlijk bredere strook wordt schijnbaar ongereguleerd gebruikt als transportbaan, gronddepot en/of stortplaats van overtollig materiaal. Het ontbreken van een beschrijving van een dergelijk gebruik en de consequenties daarvan voor natuur en milieu is niet alleen een tekortkoming in de planvorming en besluitvorming, maar leidt ook tot belangrijke omissies in de vergunningverlening en daarmee in de regulering van dit handelen.

Dit klemt temeer, daar vrijwel over de gehele lengte van de Westerschelde vergelijkbare dijkwerkzaamheden zijn, worden of zullen worden uitgevoerd, als gevolg waarvan een substantieel oppervlakte schor en slik ernstige schade heeft geleden, leidt of dreigt te ondervinden van deze bijkomende vorm van handelen, waarvoor geen regulering lijkt te zijn.

In zijn reactie op onze zienswijze kondigt het waterschap aan in het uitvoeringsbestek bepalingen op te zullen nemen inzake de maximale breedte van de benodigde werkstrook. Wij achten deze tegemoetkoming volstrekt onvoldoende omdat daarmee geen zekerheid wordt verkregen dat deze werkstroken daadwerkelijk beperkt van omvang blijven, terwijl anderszins bepalingen omtrent de toegestane gebruiksvormen, de wijze en staat van oplevering en dergelijke nog immer ontbreken. Gezien de hoeveelheden betonpuin, basalt en andere verontreinigingen die elders zijn achtergebleven na oplevering van de werkstroken beschouwen wij het ontbreken van nadere bepalingen dienaangaande een belangrijke omissie in de regulering van deze vorm van tijdelijk gebruik.

Om bovenstaande redenen zijn wij van mening dat GS en het waterschap in de bestreden besluiten onvoldoende rekening hebben gehouden met de wettelijke verplichtingen en met de natuurwaarden van de Westerschelde. Wij verzoeken u derhalve ons beroep gegrond te verklaren.

Hoogachtend,

Vogelbescherming Nederland,
mede namens de Vereniging Zeeuwse Milieufederatie

voor deze:
mr. A.J. Durville,
gemachtigde

Om bovenstaande redenen zijn wij van mening dat GS en het waterschap in de bestreden besluiten onvoldoende rekening hebben gehouden met de wettelijke verplichtingen en met de natuurwaarden van de Westerschelde. Wij verzoeken u derhalve ons beroep gegrond te verklaren.

Hoogachtend,

Vogelbescherming Nederland,
mede namens de Vereniging Zeeuwse Milieufederatie

voor deze:
mr. A.J. Durville,
gemachtigde